

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

De Archicancellariis Sacri Romani Imperii Ac Cancellariis Imperialis Avlae

Mallinckrodt, Bernhard von
Monasteri[i] Westphaliae, 1640

Henricvs Avceps.

urn:nbn:de:hbz:466:1-11835

mani. Nec enim Cancellarius alicuius nomine & vice, præterquam vnus Archi-Cancellarij siue Archi-Capellani, recognitionem facere potuit.

CONRADVS I.

ATque hætenus de Carolingis. sequuntur reliqui Germanici Reges, Cæsaresque, qui sine controuersia, & contradicente nullo, pro Teutonicis reputantur. Illorum primi sunt Conradus, & Henricus Auceps; quos Papali benedictione & coronâ caruisse constat Hi quibus Epistolarum Magistris, Iuris Tutoribus, & Consiliorum Præsidibus vsi fuerint, necdum fortè satis sufficienter subodorari potui: eò quòd rariora videantur illorum Diplomata superesse. nisi tamen hinc inde in Archiuorum abditis etiam nunc delitecant, vtinam cum eiusdem generis quàm plurimis alijs, quibus hætenus publicam vel negligentia, vel inuidia denegat, lucem aliquando visura! Conradi Diploma extat apud Kleinsorgium in Chron. Eccles. VVestphalia; quo an. 913, regni secundo, confirmat Corbeiensium Priuilegia: verùm id à Notario aliquo vel Cancellario recognitum non est. Apud Gevoldum de septem-virtu, pag. 91, num. 24, sequentem legimus subscriptionem: VVodelfridus Cancellarius ad vicem Pelegrini Archi-Capellani recogn. an. 912. an. Regis Conradi primo. De Pelegrino, sub Ludouico huius Conradi prædecessore, dictum est: VVodelfridum, adhuc quæro.

*Pelegrinus
Archi-E-
piscopus
Salisbur-
gensis.
VVodelfri-
dus.*

HENRICVS AVCEPS.

Sequitur iam Henricus Auceps, Saxonorum Cæsaris primus: cuius literas edidit inter Othonis filij Diplomata (excusa sunt cum Widekindo Saxone & Rosvithâ) Henricus Meibomius Lemgoiensi, quondam Professor Historicus Helmstadianus, pag. 116; quibus Recognitor desit. Idem hic Cæsar, (cur enim fraudem meritis titulis optimum Principem, quos nec ipsa met Canonica Iura illi denegant?) postquam Lotharingiæ regnum è manibus Gallorum liberasset, aliud Diploma emisit, quod extat apud Miræum, in Cod. donat. c. 50. & Not. Eccl. c. 153, ita subnotatum: Hilduinus Notarius, vice Rotgeri Archi-Episcopi recognoui. Iste Rotgerus, Treuironum 68 in ordine Antistes fuit, vir doctus & prudens. Scripsit librum Decretorum, ac Henrico Aucupi contra Normannos bellum gerenti auxilio fuit. Sedit an. 22. obiit an. Chr. 934. Gevoldus etiam pag. 91. num. 25, sequentem sup-
peditar

*Rotgerus
Archi-E-
piscopus
Treuiren-
sis.*

peditat recognitionem: Poppo Cancellarius, ad vicem Hildeberti *Hildebertus Archi-
Episcopus Moguntinus.*
 Archi-Capellani, an. Domini 931. de Poppone dicam inter Cancellarios, sub sequente Imp. Hildebertus autem duodecimus fuit Moguntinus Archi-Episcopus; quem hic idem Rex, vt Cuspinianus scribit in Othone Magno, *ob vitæ sanctimoniam, literarum eruditionem, & singularem sapientiam,* ad Pontificatum Moguntinum transtulit. Sub eodem Henrico hoc, Secretarium Regium fuisse Philippum, tradit Auctor de Torneamentis siue hastiludijs; & ex illo eum refert Kirchn. *lib. 1. cap. 2. ac Francisc. Modius in Pandectis Triumphalibus.* Cum autem vacillare dudum cœperit, & in dubium vocari illius Scriptoris apud doctos fides, nescio an & hac in parte illi multum fidi possit. imò pro certo statui potest, fabulosum illum Auctorem, in fictione nominis huius Secretarij, decori voluisse obseruantem videri; eâque de causâ, in equestribus exercitijs laboranti, ab equis deriuatum nomen assignasse.

OTHO PRIMVS.

Ventum iam est ad Othonem I, Aucupis filium; qui primæ huic de Archi-Cancellarijs parti finem imponet. sub illo sequentes hoc ordine comparent: Fridericus, Rudbertus, Heroldus, Bruno, Wilhelmus, Hatto, & iterum Rudbertus alius; quorum quatuor Moguntini Archi-Episcopi fuerunt: ideoque, si attendantur & conferantur ista, quæ hoc loco traduntur, cum illis, quæ in præcedentibus relata sunt, quæque deinceps sequentur; dubitandum nequaquam est, sub Othone Magno Moguntinam Sedem honoratam fuisse perpetuo isto Archi-Cancellariatus Imperij iure & honore. quare secundam partem primi membri, post expeditos illos, qui aliarum Sedium fuerunt, hic ordiri conuenit. Reperio quidem v'tra recensitos, Henricum etiam & Bardonem; verum lectiones istæ suspectæ sunt, & Criticam manum poscere videntur, vt statim dicam. Fridericum suppeditat nobis Metropolit. Salisb. *tom. 2. pag. 506;* vbi ita subscriptio habet: Poppo Cancellarius ad vicem Friderici Archi-Capellani, an. 940. Eod. tomo, *pag. 372,* pro Friderico corruptè Henrici nomen irrepsit: quod satis euincitur ex anni, loci, (is Salza est, Saxonix oppidum) & recognitoris identitate. Ad vicem eiusdem Friderici *Vrmus,* si lectio illa genuina est, subscribit an. 946, apud Miræum *lib. 2. Diplom. & in Not. Eccl. c. 55.* Hic Fridericus non alius credi potest, quàm eius nominis Moguntinus Archi-Episcopus: qui Lotharingæ Ducis Giselberti, eius, qui sororem Othonis Magni Gerbergam coniugem habuit, frater fuit, (perperâ nonnulli filiū faciunt) & istius affinitatis beneficio, absq; omni dubio prouectus est; pro munere tamen tanto, nō satis bonam gratiam